

Et- og Toaarsfristen for Skilsmisse indført, efter som der mellem de separerede Ægtefæller er Enighed om Skilsmissen og Vilkaarene eller ikke, medens Venstre og de Konservative uden Krohn — her kommer altsaa dette Tilfælde, hvor der falder en af de Konservative fra paa et andet Spørgsmaal — foretrækker Fristerne henholdsvis 1½ og 2½ Aar, efter som der er Enighed eller ikke om Skilsmissen og Vilkaarene. Dette Standpunkt har Justitsministeren tiltraadt. Krohn fastholder Landstingets Standpunkt, at der skal lægges 1½ Aar til Fristen, og Fristerne sættes til 1½ og 2 Aar, efter som der er fælles Børn eller Adoptivbørn i Ægteskabet under 18 Aar eller ikke.

Spørgsmaalet om Lysningen har været særlig stærkt drøftet. Det er gaaet i Udvalget, som det undertiden gaar, at et Spørgsmaal, som man ellers ikke havde tænkt sig vilde give Anledning til Divergenser, netop er blevet et af dem, hvorom der har været størst Divergens.

Man har drøftet frem og tilbage, hvorvidt man overhovedet skulde bibeholde Lysningen, om det ikke var et forældet Standpunkt og man hellere maatte gaa til at stryge Lysningen, men Resultatet af Diskussionen er dog blevet, at Flertallet har ment at ville bibeholde Lysningen. I dette Spørgsmaal har Udvalget delt sig i vel nok det største Antal Dele, nemlig i 4. Et Mindretal, bestaaende af Socialdemokraterne, ønsker Lysningen helt strøget, et andet Mindretal, de Radikale, ønsker den tvungne eller, jeg vil snarere kalde det, den almindelige borgerlige Lysning indført. Et tredje Mindretal, Venstre undtagen det ærede Medlem Hr. Kirk, foretrækker den valgfrie Lysning, altsaa eventuelt ogsaa kirkelig Lysning forud for borgerlig Ægteforening, medens et fjerde Mindretal, de Konservative og det ærede Medlem Hr. Kirk, foretrækker kirkelig Lysning i Forbindelse med kirkelig Vielse og borgerlig Tinglæsning i Forbindelse med borgerlig Ægteforening.

Et andet Punkt i Lovforslaget, som der indenfor Udvalget har været stor Diskussion om, er Spørgsmaalet om, hvorvidt man overhovedet skal gaa til at indføre særlige Betingelser for Personer, der lider af Kønssygdomme, og i bekræftende Fald, hvorledes man da bedst sikrer, at Bestemmelserne faar reel Betydning, sikrer mod, at de ikke bliver blot Bestemmelser paa Papiret, som ikke virker ude i det virkelige Liv. I og for sig tror jeg, at der havde kunnet samles Flertal inden-

for Udvalget om ganske at stryge Bestemmelserne om Attester med Hensyn til Kønssygdomme som Ægteskabsbetingelse, men efter at vi har drøftet det meget indgaaende, er vi alligevel kommet til det Resultat, at vi ude i Befolkningen ved her i Rigsdagen og ude i Befolkningen siden 1918 at drøfte denne Lov og navnlig dette Spørgsmaal saa indgaaende har vakt en berettiget Forventning om, at Rigsdagen ogsaa vilde gøre noget effektivt for at forebygge, at Kønssygdommene udartede og blev ført ind i Ægteskabet. Derfor har vi ikke kunnet samle Flertal indenfor Udvalget for at stryge Betingelsen for dem, der lider af Kønssygdomme. Vi har delt os i flere Fraktioner, der er fremkommet flere Forslag. Venstre fastholder den af Landstinget vedtagne Affattelse af Paragraffen, medens de Konservative fastholder den Affattelse af Bestemmelsen, som fandtes i Justitsministerens Forslag, da det fremsattes i Landstinget. Endelig er der fra radikal og socialdemokratisk Side fremkommet et ganske nyt Forslag, som er en Følge af en Drøftelse af Sagen, vi har haft med et Par af Dermatologerne, som har været særlig interesserede for, at der skulde indføres en Bestemmelse i Ægteskabsloven vedrørende dette Forhold. Det radikale Parti og Socialdemokraterne har derfor foreslaaet den Affattelse af Paragraffen, som disse Dermatologer har overgivet Udvalget, og som ærede Medlemmer vil finde vedhæftet som Bilag til nærværende Betænkning. Jeg tror i og for sig ikke, Forskellen er saa stor mellem den af de Konservative foreslaaede Affattelse og den Affattelse, de Radikale og Socialdemokraterne har ønsket. Jeg tror, hele Forskellen er, at medens de to nævnte Partier ønsker, at det bestemt skal staa i Loven, hvorledes der skal forholdes i denne Forbindelse, har man fra konservativ Side ment, at det burde fastsættes anordningsmæssigt.

Endelig skal jeg som Ordfører for Udvalget omtale den sidste Paragraf, hvorom der har været særlig Debat, og hvorom Meningerne ogsaa har været delte. Det er § 2 i Lovforslaget. Udvalgene har her delt sig mellem 3 Opfattelser. Et Medlem, det ærede Medlem Hr. Holstein, gør gældende, at § 2 helt skal stryges af Lovforslaget. En anden Opfattelse har gjort gældende, at det Barn, som maatte blive Frugten af en Forbindelse mellem to forlovede, hvoraf Manden uden lovlig Grund bryder Forlovelsen, skal stilles som et Ægtebarn; det er det radikale Venstre og Socialdemo-